

Ayakkabılarım Okula Başladı

Bugün ayakkabılarım çok heyecanlıydı.
Sabah sabah zıpladılar,
koşmak istediler,
kapıya kadar
koştular!

“Bugün neden böylesiniz?” dedim onlara.
Ayakkabılarım fısıldadı:
“Okula gidiyoruz!”

Ben sessiz kaldım.
Ama onlar çok heyecanlıydılar.

“Peki ya ben gitmesem?” dedim.
Ayakkabılarım beni duymadı bile.
Zıpladılar, döndüler,
dans ettiler.
Çünkü okul
onlar için
yepyeni bir yerdi.

Ben de onlara baktım.

Dedim ki:

"Tamam, madem gitmeyi bu kadar
istiyorsunuz...
Hadi gidelim!"

Okul kapısı açıldı.
Ayakkabılarım içeri adım attı.

Ben de...

Biraz korkak, biraz meraklı,
Ama çok da CESURCA!

İçeride başka ayakkabılar da vardı.
Mavi ayakkabılar, kırmızı sandaletler,
minik terlikler...
Hepsi de aynı benim
ayakkabılarım gibi
mutlu görünüyordu.

Ben de biraz meraklı ve
biraz heyecanlıydım...

Karşımda bana gülümseyen yeni
arkadaşları gördükten sonra
Çok ama çok mutluydum...

Şimdi her sabah,
Ayakkabılarım kapıda bekliyor.
Ben de öyle.

Çünkü okulda diğer ayakkabılar,
ayakkabılarımı;
Gülen arkadaşlar da beni bekliyor.

Senin okul ayakkabılarının ne renk? Boyayıp desenler çizelim.

